

Этнографічны прастор Беларусі

(Заканчыне, гл. № 23 і 24-25)

Вялічыня этнографічнага прастору Беларусі

Пасыль кароткага нарысу гісторычнай эвалюцыі паглядаў на справу межаў беларускага моўнага-этнографічнага прастору, звернемся цяпер да пытання вялічыні гэтага прастору. У сучасную пару могуць быць нам практычна патрэбныя лікі паверхні прастору абрывансавых трывма рознымі межамі: паверхня сучаснае БССР, паверхня ў межах, назначаных некалі для БНР і паверхня беларускага этнографічнага прастору.

Ведамая реч, што межы БССР — сучасныя беларускія дзяржаўныя межы, праведзеныя Москвой зусім не аглядаючыя на западныя этнографічныя межы Беларусі. Толькі на заходнім аддзенку паўдзейнай мяжы з УССР межы БССР супадаюць прыблізна з сучасною беларускай этнографічнай мяжою. На ўсіх іншых сваіх адрезках яны пакідаюць паза БССР вялікія абшары беларускіх этнографічных земляў, як Паддыша ў Беласточыну на заходзе (па польскім баку), Віленщину ў Вільні ды Дзвінщину на паўночных заходзе (па летувіскім ды латышскім баку), Пскоўщину на поўначы ды Смоленщину ў Бранішчыну на ўсходзе (па расейскім боку), Чарнігашыну на паўдні (па украінскім баку). Асёліва вялікія паверхнія абшары Беларусі этнографічнай Москву прырэзала сабе, да РСФСР.

Прастор, які абыймаюць межы, назначаны некалі для БНР (Беларускай Народнай Рэспублікі), гэта з мўнага гле-дзішча тая частка беларускага этнографічнага тэрыторыі, на каторай пануе чистая беларуская мова без паважнішых чужых упльывуў. Гэтыя межы пакідаюць вонкіх свайго засяму этнографічнай беларускія абшары гаворак «пераходных», перадсім Пскоўщину на поўначы ды Бранішчыну на ўсходзе.

Значна большыя сваімі памерамі пой-ны этнографічны прастор Беларусі, у межы каторога ўваходзяць ужо ўсё беларускія этнографічныя землі — і прасторы чистае беларускія мовы, і абшары беларускіх гаворак з чужымі мўнагімі ўпльывамі.

Ніжэй падаюцца лікі паверхні ў трох відпесі азначаных межавых засялях. Лікі паверхні БССР пададзеныя паводле афіцыйных савецкіх дадзеных. Лікі паверхні БНР і Беларусі этнографічнай падаюцца ў прыблізных, закругленых ліках. Усе тры лікі, дзеля практычных меркаванняў, пададзеныя тутка адна-часна ў квадратных кіламетрах і квадратных ангельскіх мілях.

БССР	208 000 кв. км.	80 000 кв. м.
БНР	320 000 кв. км.	120 000 кв. м.
Беларусь- этнагра- фічная	480 000 кв. км.	180 000 кв. м.

Калі маючы межы, даволі простая справа аблічыла паверхню абрывансавую імі, дык куды цяжкі з прыблізных хоць-бы аблічыненім сучаснага ліку жыхарства беларускага этнографічнага.

прастору. Дзеля вялізарных дэмографіч- засяму ваеных дзеяньняў Другой Су- сілы пераменаў на землях Беларусі, і, паколькі яна ўсі ў спрычыненых апошнію Сусветнаю падобной меры была аб'ектам народо- Вайны ды савецкім масавым выні- губна палітыкі Масквы, съкіраванае на чыннім, усе даваенныя статыстычныя лікі лічбовае аслабленыне Беларускага народа.

Бяручу гэта на ўвагу, ды прыймаючы, што гушчыня жыхарства па ўсім беларускім этнографічным прасторы сяянія можа быць прыблізна тая-ж, як і на абышы БССР, мы можам дайсці да гэткіх прыблізных лікі жыхарства для прастору БНР і Беларусі этнографіч- на пачатку 1956 году:

БССР	8 000 000
БНР	12 000 000
Беларусь- этнагра- фічная	18 000 000

Лікі гэтыя, хоць і вельмі прыблізныя, адні-жакі хіба менш-больш адбываюцца сучасныя лічбовыя стан жыхарства Беларусі. Дакладныя лікі можна будзе мець пасля прыядзення ў СССР пе- раклікі пасля прыядзення ў СССР пе- раклікі, якія Москву плянует зрабіць у 1959 годзе, ды пасыль абулікавання вінікніці гэта гэта перапису.

Цяжэй азначаюць лікі самых Беларусі (без нацыянальных міншынняў) у зася-

гах вышэй пададзеных трох межаў. Яшчэ цяжкі дайсці да прыблізенага ліку Беларусі ў СССР паза беларускім этнографічным прасторам. Паводле са- вешкага перапису 1926 году было ѹ тады больш за 700 000. Сяянія, пасыль шматлікіх хваляў масавых ссылак ды пера- сяленняў, іх напэўна мільёны. А яшчэ цяжкі ашацаваць і прыблізны лікі Беларусі паза межамі СССР, па ўсіх кра- ёў беларускіх эміграцый, каб гэтак дай- сці да вельмі важнага для нас ліку — ліку Беларусі на ўсім съвеце.

Гэтае цяжкое, але і вельмі важнае за- данне, выбягае за назначаныя для гэ- тага нарысу рамкі.

М. Агнівіда

Савецкі павільён на Бруксэльскай выстаўцы

(Заканчыне з 2-й бачыны)

ўваходзе, цытатамі з савецкай канстытуцыі і іншымі дэяялітартыўнымі лёзунгамі, як: «СССР зьяўляецца фэдэральным гаспадарствам, аснованым на прынцыпах дабравольнае вунії 15 савецкіх раёнапраўных рэспублік»; Савецкая ўлада зьнішчыла наўсёды нароўнасць між народамі і расамі»; «Савецкая канстытуцыя гарантую ўсім грамадзянам Савецкага Союзу свободу слова і пра- сы, свободу зборак, мітынгаў, маніфеста- цыяў і маніфэстацийных паходаў, сва- боду разлігі й ролігічнай практикі, і т. п. Падобна насьвітленая нутраная й вонкавая палітыка камуністыч- нае партыі: лічбы, працякты, плюкты, лёзунгі як асабіства мас савецкіх «галубоў міру». Іх бачымі і на пляжатах «Па- ходу за мір», і на габелінах «За мір», і ў статуях «Мір», і навет на шакалідных глёбусах вагою 127 кілаграмаў, абрку- жаных тымі-же самымі «галубкамі мі- ру». Чытаючы ці аглядаючы ўсё гэта, на толькі паказана ў розных экспанатах,

чалавеку становіща моташна ад такай замаскаванай перфіды. А ці-ж праўда патрабуе аж такай рэкламы? «СССР зьяўляецца дабравольным саюзам 15 раёнапраўных рэспублік» — гаворыць першы напдес на правай сцяне пры ўваходзе ў павільён. Але дарэзнымі будуць твае старанні пазнаёміца з гэтым распубліком: ў савецкім павільёне паявілася цяпер некалікі беларускіх твораў беларускіх піаўтав і пісменнікаў, некалікі часапісаў і газет. І гэта ўсё, калі на лічыні барысаўскіх запалаў, на этикетах якіх красуецца ве- жа Крамля й надпіс у расейскай мове.

Бегла трэба звойшыць, што з нагоды выстаўкі БССР сталася надзеленая часткай Пруссі, што пасыль вайны прылучана да РСФСР. Москва папусцілася! Ни траўба, рабіц аднак шмат іллюзій, бо гэта толькі на палітычнай карце СССР, што фігуруе ў павільёне. Няўдала, ві- даць, было праводзіць калідор праз усю Беларусь да маленъкага куска панімецкай зямлі.

Такі вось савецкі павільён, гэты Пар- тнэрства культуры «сіх» народу СССР. Ці наведаўшы яго? Так, ён паглянае найбольш наведальнайкаў выстаўкі, але сюды йдуць найбольш зь цікавасці ўбачыць прывязанага «Мядзведзя», чымся із захапленыя савецкай дэ-

П. Залужны

(Працяг на 4-ай бачыне)

ціканці, падскарбі, гэтман — урады, што былі й да вунії. З

урядамі былі звязаны і адпаведныя ўстановы. Маршалка земскі, як міністар вялікага князя з усімі атрыбутамі сваёй ўла-

ды съветчыца пра тое, што вярхойная ўлада князя на злыў-

цаца з уладаю карала. Дарма што адна асоба займае гэтае месца, але сядзіць на двух пасадах із рознай уладаю на аснове законаў кожнага гаспадарства. Канцлер із гаспадарствавай

канцылярыяй Вялікага Княства Літоўскага, у каторай вялі-

шы ўсе справы Княства, меўшы ў сваіх руках гаспадарствавую

пячаць, без якое ніводзін загад ня меў сілы, быў уставічным

абароннікам гаспадарстваваў самастойнасці Вялікага Кня-

ства Літоўска-Беларускага.

Падскарбі земскі — міністар фінансаў Вялікага Княства.

Згодна з умовам Люблінскага вунії ўводзілася толькі адноль-

кавая вагою хорма манта. Апрычансць фінансаў і скарбу

ў Польшчы і ў Вялікім Княстве Літоўска-Беларускім захава-

лася поўная. Вялікое Княство мае і сваю мынцу, дзе б'юць

манету на собскія патробы. Кажнае гаспадарства мае свой

бюджэт і даўгі аднаго срока спаганяюща з другога.

Гэтман найвышыні із сваім намеснікам гэтманам поль-

ным быў вайсковым міністрам і галоўнамакамандуючым літо-

ўск-беларускім войскам. Пі Люблінскага вунії войска, як і да

вунії, засталася ў Літоўска-Беларускім гаспадарстве собскі...

Вялікае Княство Літоўска-Беларуское, маючое сваю собс-

кую тэрторыю, урад, войска, які свой тытул, гаспадарствава-

е самастойнасці і захоўвае іх да самага падзелу

Рэчы Паспалітага.

Супольны з Польшчай ёсць вялікі вальны сойм. Хара-

ктар яго арганізаціі, адылі, перашкаджае яму злыцца ў вадна-

роднае суцэлнае цела. Супольныя паседжаныні Палякаў із

Літвы із савецкімі землямі засяляюць урады, якія падзелі-

ліць супольныя дзяржавы, але сюды ўважаюць якія-таксама

адылі, якія падзяліць супольныя дзяржавы.

Дзяяліць, якія падзялі

Да «бакоў» д-р Станкевіча аб «Успамінах» В. Рагулі

У канцы сваіх «бакоў» («Бацькаўшчына» №№ 18, 19 і 20 за 1958 г.) аўтар піша: «Няпрыемна мне было займацца ў мястечку Негнявічах выбарлі ды змусілі В. Рагулю стаць кандыдатам на постада ад Наваградчыны. Ягоная кандыдатура была выстаўленая ня з літасці, а таму, што ён быў вельмі аўтарытэтны папулярынны ды карыстаўся вялікай пашанай ў Наваградчыне. Як кандыдат ён правёў актыўную перадвыбарную кампанію ѹ гэтым спрычиніўся на толькі да выбару паслом самога сябе, але й двух беларускіх кандыдатаў, што былі выстаўленыя Віленскім беларускім цэнтрам на ссыпку № 16. Вось-жа кандыдатуру В. Рагулю выставилі ѹ выбарлі яго паслом Беларусы Наваградчыны, бяз усякіх пасулаў, а не «беларускі рух», як кожа аўтар «бакоў». Пасульы съвестчыл-б, калі-б яны былі, ам халістраве з матарыяльна-асабістым падыходам да беларускіх справы. Такія тэндэнцыі, як інфекцыйныя хваробы дэстроўчына ўплываюць на жыццё грамадзкіх арганізацый і звычайна даводзяць іх да заніку. В. Рагуля, як высока маральны і грамадзкі чалавек, пакінуўшы ў хаце сваіх малых дзяцей-сірот, пайшоў бяз усякіх пасулаў пхачь беларускі палітычны воз, якога не пакідаў аж да эміграцыі.

В. Рагуля належаў да таго беларускага пакаленія, якое было не па сваій віні зрусыфікавана расейскай школаю ѹ часе імперыі. Беларус, але, ня гледзячы на гэта, яно, а ѹ тым ліку ѹ В. Рагуля, згуляла вялікую ролю пасяля першасць съветавае вайны на ніве беларускай. Хто-ж, калі ня гэта «зрусыфікаваная» беларуская інтэлігенцыя ўзгадавала малодшае беларуское пакаленіе? Хто-ж, калі из В. Рагуля першы кінуўся ѹ вір перадвыбарнае кампаніі ды гэтым штурхануў на толькі Наваградчыну да больш актыўнае палітычнае і грамадзкое беларускія працы, але й далейшыя мясцовасці. Заходній Беларус? Аднак аўтар не знойшоў ні аднаго дадатнага факту ѹ дзеянасці В. Рагуля, а сама форма засуду пасла ѹ сенатара аўтарам «бакоў» з'яўляецца ад пачатку да канца ѹ «бакоў» і тату яны не з'яўляюцца аўтактычнымі ў сэнсе праўды, да якой аўтар заклікае ўсіх, што маюць пісаць успаміны, але, як выхадзіць, паводзія пагаворкі: «Не рабі гэтак, як я раблю, а рабі гэтак, як я кажу».

Мал асабістая прысутніцтва пры выстаўленыні кандыдатуры В. Рагуля на паслу ды ягоныя выбары ѹ польскім соймі змушаючы мене падкрэсліў непраўдзівасць цверджаньне аўтара аб гэтым выстаўленыні ягонае кандыдатуры. Аўтар «бакоў» кажа: «І вось у часіні найбольшай галіты, калі ён (В. Рагуля) ні прывыкні, мусіў гаспадарыць на недастаткай лапіні запушчанай зямлі, на маючы на та што купіць ботаў, беларускі рух яму, бяз усякіх заслугі за ягонаю боку, пасуліў мандат на Сойм, а тым самым і вызваленіне з гора. Гэта мусіла зрабіць даймо, і з гэтаю паслою на пасліні да беларускіх справы, съядоўмы Беларус і на та незалежнікі». Выходзіць, што «беларускі рух» за літасці пасулуў няшчаснаму В. Рагулю паслыскі мандат і такім чынам зрабіў на яго даймо і перацягнёў на та беларускі незалежнікі бок. З гэтага вынікае, што В. Рагуля быў бяспринциповы чалавек і лёгка перакупліваўся пасуламі матарыяльнага характеристу. Дзіўна, чаму гэта «беларускі рух» шукаў такога чалавека для абароны беларускіх справаў у польскім сойме? Няўжо ў Вільні не знойшлося яшчэ аднаго беларускага кандыдата на трэцяе месца, якое здайму В. Рагуля на ссыпку № 16? Такія цверджаніні аўтара на толькі тэндэнцыі ў хвалішвиль, але і шыдкія для беларускіх справы.

Як-ж выглядала гэта справа ѹ запраўдніцтве, гледзячы на не праз акуляры. Тагачасныя? Вось-же паслья расейскае рэвалюцыі ѹ венсаніні мітусыні паміж бальшавікамі і Палікамі, частка беларускай інтэлігенцыі вынікала на бацькаўшчыну ды запраўдзе. Калі надысьнілі ўзгадавалае. Калі наўсянілі паслу ѹ польскім соймі ў 1922 г., дык гэта інтэлігенцыя прыняла разам із сваім народам актыўны ўздел у выбарах у польскім соймі. Прадстаўнікі Любчанскае.

Адказы Рэдакцыі

Сп. К. Акулу ѹ Таронта, Канада: Прысланай Вамі для надрукавання ѹ «Бацькаўшчыне» п'есы «Камэльён» «мыши на зеўлі» і друкаваць яе мы зьбіраемся, але звычайна спачатку друкую падвалам або войстру акутальнай творы або тыя, што маюць увайсці ѹ власнай кніжнай выданыні, якія, як артыкулы др. Я. Станкевіча, выдаюцца за кошт аўтара, або, як творы М. Багдановіча, на перадплату падпішчыкаў. Таму на сваю чаргу Вам прыходзіцца дуўга чакаць, а да сябе раздым яшчэ трохі пачакаць.

Сп. М. Н. у Мэльбурне, Аўстралія: Кацэспланданцы М. С. аўтадаўце БАПІ Царквы ѹ Мэльбурне змяншчылі з значымі скарачэннямі, а прысланых Вамі двух фотадздымкаў, нахаль, змяншчыцца на можам, бо яны вельмі цымніны і з іх на выйдуць кішы.

Негнявіцкай, Шчаркоўскай і Гарадзянскай воласцяўцаў Наваградчыны на зборы ў мястечку Негнявічах выбарлі ды змусілі В. Рагулю стаць кандыдатам на постада ад Наваградчыны. Ягоная кандыдатура была выстаўленая ня з літасці, а таму, што ён быў вельмі аўтарытэтны папулярынны ды карыстаўся вялікай пашанай ў Наваградчыне. Як кандыдат ён правёў актыўную перадвыбарную кампанію ѹ гэтым спрычиніўся на толькі да выбару паслом самога сябе, але й двух беларускіх кандыдатаў, што былі выстаўленыя Віленскім беларускім цэнтрам на ссыпку № 16. Вось-же кандыдатуру В. Рагулю выставилі ѹ выбарлі яго паслом Беларусы Наваградчыны, бяз усякіх пасулаў, а не «беларускі рух», як кожа аўтар «бакоў». Пасульы съвестчыл-б, калі-б яны былі, ам халістраве з матарыяльна-асабістым падыходам да беларускіх справы. Такія тэндэнцыі, як інфекцыйныя хваробы дэстроўчына ўплываюць на жыццё грамадзкіх арганізацый і звычайна даводзяць іх да заніку. В. Рагуля, як высока маральны і грамадзкі чалавек, пакінуўшы ѿ хаце сваіх малых дзяцей-сірот, пайшоў бяз усякіх пасулаў пхачь беларускі палітычны воз, якога не пакідаў аж да эміграцыі.

В. Рагуля быў запраўдным паслом ад Наваградчыны, бо быў выстаўлены ѿ кандыдаты ѹ выбары паслом беларускім народам, ведаў усе ягоныя зльбы, ды мы ў працу сваіх кадэнцыяў паслом і сенатарам із сваім выбарчымі съвестчыл-б, калі-б яны былі, ам халістраве з матарыяльна-асабістым падыходам да беларускіх справы. Такія тэндэнцыі, як інфекцыйныя хваробы дэстроўчына ўплываюць на жыццё грамадзкіх арганізацый і звычайна даводзяць іх да заніку. В. Рагуля, як высока маральны і грамадзкі чалавек, пакінуўшы ѿ хаце сваіх малых дзяцей-сірот, пайшоў бяз усякіх пасулаў пхачь беларускі палітычны воз, якога не пакідаў аж да эміграцыі.

В. Рагуля быў запраўдным паслом ад Наваградчыны, бо быў выстаўлены ѿ кандыдаты ѹ выбары паслом беларускім народам, ведаў усе ягоныя зльбы, ды мы ў працу сваіх кадэнцыяў паслом і сенатарам із сваім выбарчымі съвестчыл-б, калі-б яны былі, ам халістраве з матарыяльна-асабістым падыходам да беларускіх справы. Такія тэндэнцыі, як інфекцыйныя хваробы дэстроўчына ўплываюць на жыццё грамадзкіх арганізацый і звычайна даводзяць іх да заніку. В. Рагуля, як высока маральны і грамадзкі чалавек, пакінуўшы ѿ хаце сваіх малых дзяцей-сірот, пайшоў бяз усякіх пасулаў пхачь беларускі палітычны воз, якога не пакідаў аж да эміграцыі.

В. Рагуля быў запраўдным паслом ад Наваградчыны, бо быў выстаўлены ѿ кандыдаты ѹ выбары паслом беларускім народам, ведаў усе ягоныя зльбы, ды мы ў працу сваіх кадэнцыяў паслом і сенатарам із сваім выбарчымі съвестчыл-б, калі-б яны былі, ам халістраве з матарыяльна-асабістым падыходам да беларускіх справы. Такія тэндэнцыі, як інфекцыйныя хваробы дэстроўчына ўплываюць на жыццё грамадзкіх арганізацый і звычайна даводзяць іх да заніку. В. Рагуля, як высока маральны і грамадзкі чалавек, пакінуўшы ѿ хаце сваіх малых дзяцей-сірот, пайшоў бяз усякіх пасулаў пхачь беларускі палітычны воз, якога не пакідаў аж да эміграцыі.

В. Рагуля быў запраўдным паслом ад Наваградчыны, бо быў выстаўлены ѿ кандыдаты ѹ выбары паслом беларускім народам, ведаў усе ягоныя зльбы, ды мы ў працу сваіх кадэнцыяў паслом і сенатарам із сваім выбарчымі съвестчыл-б, калі-б яны былі, ам халістраве з матарыяльна-асабістым падыходам да беларускіх справы. Такія тэндэнцыі, як інфекцыйныя хваробы дэстроўчына ўплываюць на жыццё грамадзкіх арганізацый і звычайна даводзяць іх да заніку. В. Рагуля, як высока маральны і грамадзкі чалавек, пакінуўшы ѿ хаце сваіх малых дзяцей-сірот, пайшоў бяз усякіх пасулаў пхачь беларускі палітычны воз, якога не пакідаў аж да эміграцыі.

В. Рагуля быў запраўдным паслом ад Наваградчыны, бо быў выстаўлены ѿ кандыдаты ѹ выбары паслом беларускім народам, ведаў усе ягоныя зльбы, ды мы ў працу сваіх кадэнцыяў паслом і сенатарам із сваім выбарчымі съвестчыл-б, калі-б яны былі, ам халістраве з матарыяльна-асабістым падыходам да беларускіх справы. Такія тэндэнцыі, як інфекцыйныя хваробы дэстроўчына ўплываюць на жыццё грамадзкіх арганізацый і звычайна даводзяць іх да заніку. В. Рагуля, як высока маральны і грамадзкі чалавек, пакінуўшы ѿ хаце сваіх малых дзяцей-сірот, пайшоў бяз усякіх пасулаў пхачь беларускі палітычны воз, якога не пакідаў аж да эміграцыі.

В. Рагуля быў запраўдным паслом ад Наваградчыны, бо быў выстаўлены ѿ кандыдаты ѹ выбары паслом беларускім народам, ведаў усе ягоныя зльбы, ды мы ў працу сваіх кадэнцыяў паслом і сенатарам із сваім выбарчымі съвестчыл-б, калі-б яны былі, ам халістраве з матарыяльна-асабістым падыходам да беларускіх справы. Такія тэндэнцыі, як інфекцыйныя хваробы дэстроўчына ўплываюць на жыццё грамадзкіх арганізацый і звычайна даводзяць іх да заніку. В. Рагуля, як высока маральны і грамадзкі чалавек, пакінуўшы ѿ хаце сваіх малых дзяцей-сірот, пайшоў бяз усякіх пасулаў пхачь беларускі палітычны воз, якога не пакідаў аж да эміграцыі.

ДЗЕНЬ БАЦЬКАЎ ТАРОНТА (КАНАДА)

Ужо ўвайшло ѿ традыцыю ад некалькіх гадоў, як шматлікі народы вольнага Захаду пачалі адзначаць штогоду ѹ месяцы чэрвені Дзень Бацькаў — сямейнае съвята ўдзячніцтва ія толькі Маме, якое съвятуецца ѹ месяцы травені, але й Тату.

Беларусы ѹ Таронта ўпяршыню ѹ гэтым годзе пастанавілі таксама ѿчыніцца адзначыць гэты съвятыні дзень і ў суботу ѿчыніцца ў вечоры 14 чэрвені Беларускі Дом быў месцам пачастунку, што зьявіўся ѿчыніцца ў віленскім беларускім цэнтрам на ссыпку № 16. Вось-же кандыдатуру В. Рагулю выставилі ѹ выбарлі яго паслом Беларусы Наваградчыны, бяз усякіх пасулаў, а не «беларускі рух», як кожа аўтар «бакоў». Пасульы съвестчыл-б, калі-б яны былі, ам халістраве з матарыяльна-асабістым падыходам да беларускіх справы. Такія тэндэнцыі, як інфекцыйныя хваробы дэстроўчына ўплываюць на жыццё грамадзкіх арганізацый і звычайна даводзяць іх да заніку. В. Рагуля, як высока маральны і грамадзкі чалавек, пакінуўшы ѿ хаце сваіх малых дзяцей-сірот, пайшоў бяз усякіх пасулаў пхачь беларускі палітычны воз, якога не пакідаў аж да эміграцыі.

Беларусы ѹ Таронта ўпяршыню ѹ гэтым годзе пастанавілі таксама ѿчыніцца адзначыць гэты съвятыні дзень і ў суботу ѿчыніцца ў вечоры 14 чэрвені Беларускі Дом быў месцам пачастунку, што зьявіўся ѿчыніцца ў віленскім беларускім цэнтрам на ссыпку № 16. Вось-же кандыдатуру В. Рагулю выставилі ѹ выбарлі яго паслом Беларусы Наваградчыны, бяз усякіх пасулаў, а не «беларускі рух», як кожа аўтар «бакоў». Пасульы съвестчыл-б, калі-б яны былі, ам халістраве з матарыяльна-асабістым падыходам да беларускіх справы. Такія тэндэнцыі, як інфекцыйныя хваробы дэстроўчына ўплываюць на жыццё грамадзкіх арганізацый і звычайна даводзяць іх да заніку. В. Рагуля, як высока маральны і грамадзкі чалавек, пакінуўшы ѿ хаце сваіх малых дзяцей-сірот, пайшоў бяз усякіх пасулаў пхачь беларускі палітычны воз, якога не пакідаў аж да эміграцыі.

Беларусы ѹ Таронта ўпяршыню ѹ гэтым годзе пастанавілі таксама ѿчыніцца адзначыць гэты съвятыні дзень і ў суботу ѿчыніцца ў вечоры 14 чэрвені Беларускі Дом быў месцам пачастунку, што зьявіўся ѿчыніцца ў віленскім беларускім цэнтрам на ссыпку № 16. Вось-же кандыдатуру В. Рагулю выставилі ѹ выбарлі яго паслом Беларусы Наваградчыны, бяз усякіх пасулаў, а не «беларускі рух», як кожа аўтар «бакоў». Пасульы съвестчыл-б, калі-б яны былі, ам халістраве з матарыяльна-асабістым падыходам да беларускіх справы. Такія тэндэнцыі, як інфекцыйныя хваробы дэстроўчына ўплываюць на жыццё грамадзкіх арганізацый і звычайна даводзяць іх да заніку. В. Рагуля, як высока маральны і грамадзкі чалавек, пакінуўшы ѿ хаце сваіх малых дзяцей-сірот, пайшоў бяз усякіх пасулаў пхачь беларускі палітычны воз, якога не пакідаў аж да эміграцыі.